

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 9. lutego 1918.

Treść (№ 46 i 47.) 46. Ustawa, dotycząca karatu metrycznego. — 47. Rozporządzenie, dotyczące karatu metrycznego.

46.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1918, dotycząca karatu metrycznego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

§ 1.

Zmieniając częściowo artykuł V. ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, i uzupełniając artykuł XIII. tejże ustawy, dopuszcza się w handlu droginami kamieniami i prawdziwymi perłami „karat metryczny“ jako oznaczenie masy 20 centygramów (200 miligramów).

§ 2.

Wielokrotności i podpodziały karatu metrycznego tudzież formy ciężarków, przedstawiających poszczególne wartości, ogłasza się w drodze rozporządzenia.

§ 3.

Używanie w obrocie publicznym oznaczenia „karat“ na inne, niż metryczne wagi karatowe (§§ 1. i 2.) jest niedozwolone.

§ 4.

Ustawa ta wchodzi zaraz w życie.

§ 5.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu
Ministrowi robót publicznych.

Laxenburg, dnia 26. stycznia 1918.

Karol wlr.

Seidler wlr.

Homann wlr.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Mi- nisterstwami spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 7. lutego 1918,

dotyczące karatu metrycznego.

Na zasadzie ustaw z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, i z dnia 26. stycznia 1918, Dz. u. p. Nr. 46, obwieszcza się poniżej ustalone przez c. k. Główną Komisję miar i wag, a co do należyłości zatwierdzone przez Ministerstwo robót publicznych przepisy o sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przez urząd cechowniczy metrycznych ciężarków karatowych.

W obrocie publicznym musi się do odważania drogich kamieni i prawdziwych pereł wedle karatu metrycznego używać stemplowanych przez urząd cechowniczy ciężarków karatowych, przytoczonych w punkcie 1. następujących poniżej przepisów, zresztą obowiązują postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 112.

Umieszczone poniżej przepisy wchodzą zaraz w życie.

Toggenburg wr.
Wimmer wr.

Homanu wr.
Wieser wr.

Przepisy.

dotyczące sprawdzania i uwierzytelniania przez urząd cechowniczy metrycznych ciężarków karatowych.

I.

Dopuszczalne ciężarki karatowe i ich oznaczenie.

1. Dla publicznego obrotu drogimi kamieniami i prawdziwymi perłami dopuszcza się do sprawdzania i uwierzytelniania przez urząd cechowniczy następujące ciężarki karatowe (wagi precyzyjne), z oznaczeniami, podanymi w punkcie 2.

Ciężarki karatowe:

500	<i>mk</i> =	100	<i>g</i>
100	" =	20	"
50	" =	10	"
10	" =	2	"
5	" =	1	"
1	" =	20	<i>cg</i>
0.5	" =	10	"
0.1	" =	2	"
0.05	" =	1	"
0.01	" =	2	<i>mg.</i>

Garnitur ciężarków karatowych składa się z jednej sztuki ciężarków po 500, 50, 5, 0.5 i 0.05 *mk*, z czterech sztuk ciężarków po 100, 10, 0.1 i 0.01 *mk* i z pięciu sztuk ciężarka po 1 *mk*.

2. Ciężarki ma się oznaczyć w ten sposób, że na górnej ich powierzchni wybija lub wyrzyna się ilość karatów metrycznych z dodaniem liter „*mk*“ (porów. także punkt 1.).

II.

Materyał na ciężarki karatowe.

3. Ciężarki od 500 aż do 5 karatów włącznie można sporządzać z mosiądzu, brązu, pakfonku lub także z innych kruszców lub stopów kruszczowych, o ile są do wymienionych powyż kruszców podobne twardością i odpornością na wpływy

powietrza. Ciężarki wspomnianej wielkości wolno powlec platyną niklową.

4. Na ciężarki 1 karatowe i 0.5 karatu można używać oprócz przytoczonych poprzód materiałów także platyny, dalej aluminium lub innego kruszców, stojącego pod względem gęstości i odporności na zewnętrzne wpływy na równi z aluminium, względnie takiegoż stopu kruszczowego.

5. Ciężarki, wynoszące 0.1, 0.5, i 0.01 karatu, musi się sporządzać z aluminium lub z innego kruszców, stojącego pod względem gęstości i pod względem odporności na zewnętrzne wpływy na równi z aluminium, względnie z takiegoż stopu kruszczowego.

III.

Kształt ciężarków karatowych.

6. Ciężarki 500 karatowe do 5 karatowych otrzymują kształt stożków ściętych z większą płaszczyzną podstawową i należy zaopatrzyć je w gałkę; wszystkie krawędzie należy zaokrąglić.

7. Przy ciężarkach 500 karatowych do 50 karatowych ma średnica górna wynosić w przybliżeniu 80 procent a wysokość 45 procent dolnej średnicy, przy ciężarkach 10 karatowych i 5 karatowych, górna średnica wynosić ma 80 procent a wysokość 22 procent dolnej średnicy.

8. Inne ciężarki mają otrzymać postać mniej więcej regularnych, sześciobocznych płytek, których jedna krawędź jest odgięta.

IV.

Inne własności ciężarków karatowych.

9. Każdy ciężarek musi mieć tę własność, aby wśród wpływów, działających przy prawidłowym użyciu, dawał gwarancję dostatecznej niezmienności substancji; w szczególności musi mieć czystą i gładką powierzchnię a nie może mieć ani dziurek ani innych wklęsłości (choćby nawet wypełnionych jakimś materyałem) ani wbitych sztyfcików.

10. Ciężarki, sporządzone z mosiądzu lub z innych podobnych kruszców, muszą razem z gałką być z jednej sztuki, muszą być lite, a na dolnej powierzchni nosić ślady obrobienia na tokarce; ciężarki, mające wystające brzegi, są niedopuszczalne.

V.

Sprawdzanie ciężarków karatowych i granice błędów.

11. Sprawdzanie ciężarków odbywa się w urzędach cechowniczych, uprawnionych do urzędowego postępowania z wagami precyzyjnymi, wedle instrukcji, obowiązującej co do sprawdzania wag precyzyjnych.

Dozwolone różnice w zwyż lub w zniż od odnośnych używanych miar normalnych są następujące:

na 500	<i>mk</i>	25	<i>mg</i>
" 100	"	10	"
" 50	"	8	"
" 10	"	3	"
" 5	"	2	"
" 1	"	1	"
" 0.5	"	1	"
" 0.1	"	0.5	"
" 0.05	"	0.5	"
" 0.01	"	0.2	"

VI.

Cechowanie.

12. Ciężarki z galką cechuje się na górnej i dolnej płaszczyźnie.

Ciężarki w kształcie płytek cechuje się na tej płaszczyźnie, na której jest umieszczony znaczek *mk*.

Do cechy na górnej płaszczyźnie należy dodać liczbę roku, a mianowicie umieścić ją tuż pod cechą lub obok niej.

Do jednej z cech należy dodać jeszcze cechę w kształcie gwiazdy o sześciu promieniach.

Przy ciężarkach karatowych 0.05 i 0.01 *mk* może cechowanie nastąpić także przez wybite samego orła.

VII.

Należności.

13. Za sprawdzanie i uwierzytelnianie ciężarków karatowych przez urząd cechowniczy ma się liczyć i ściągać należności, ustanowione dla wag precyzyjnych o takim samym ciężarze w rozdziale V. b taryfy należności cechowniczych z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, i rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 127.

Wiedeń, dnia 7. lutego 1918.

G. k. Główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, także w roku 1918, w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim.

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 10 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za K 5 04	Rocznik 1867 za K 4 80	Rocznik 1885 za K 4 32	Rocznik 1903 za K 10 80
" 1850 " " 12 60	" 1868 " " 4 80	" 1886 " " 5 52	" 1904 " " 6 —
" 1851 " " 3 12	" 1869 " " 7 20	" 1887 " " 6 —	" 1905 " " 7 20
" 1852 " " 6 24	" 1870 " " 3 36	" 1888 " " 10 08	" 1906 " " 14 40
" 1853 " " 7 56	" 1871 " " 4 80	" 1889 " " 7 20	" 1907 " " 15 60
" 1854 " " 10 08	" 1872 " " 7 68	" 1890 " " 6 48	" 1908 " " 10 80
" 1855 " " 5 64	" 1873 " " 7 92	" 1891 " " 7 20	" 1909 " " 10 20
" 1856 " " 5 88	" 1874 " " 5 52	" 1892 " " 12 —	" 1910 " " 10 08
" 1857 " " 6 84	" 1875 " " 4 80	" 1893 " " 7 20	" 1911 " " 8 40
" 1858 " " 5 76	" 1876 " " 3 60	" 1894 " " 7 20	" 1912 " " 15 —
" 1859 " " 4 80	" 1877 " " 2 40	" 1895 " " 8 40	" 1913 " " 11 40
" 1860 " " 4 08	" 1878 " " 5 52	" 1896 " " 8 40	" 1914 " " 18 —
" 1861 " " 3 60	" 1879 " " 5 52	" 1897 " " 18 —	" 1915 " " 14 04
" 1862 " " 3 36	" 1880 " " 5 28	" 1898 " " 7 20	" 1916 " " 15 24
" 1863 " " 3 36	" 1881 " " 5 28	" 1899 " " 12 —	" 1917 " " 18 30
" 1864 " " 3 36	" 1882 " " 7 20	" 1900 " " 8 40	
" 1865 " " 4 80	" 1883 " " 6 —	" 1901 " " 7 20	
" 1866 " " 5 28	" 1884 " " 6 —	" 1902 " " 9 —	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusz = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.